

Brassó, Nagy- s Úzérna-utca sarkán
Papp F. utóraktára fölött, 1. em.
A lap szerkesztő h. tköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmenteseni de küldendők
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egye. hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizten

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói fogarasi, hosszufalusi s zernesti, liső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszuaszoói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s szem-
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
s Ársa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

54-ik szám.

Brassó, Szombat, május 12-én.

IV. évfolyam 1888.

Cultur intézményeink érintkezési pontjáról.

Gyakorlati kérdésekben nem vagyunk barátságosak a hosszadalmas elméleti fejtegetéseknek. Épen azért mellőzzük teljesen az e lapok terén e tárgyban közelebből megjelent általános fejtegetések nyomon követését, mivel azoknak beható tárgyalása akkor volt leginkább idején és helyén mikor még csak vajdott az eszme: hogy minő úton és módon alakuljon meg az E. M. K. E., milyen legyen annak szervezete? Felölelje e, vagyis inkább: egyesítse, jegecesítse-e lehetőleg, sőt mulhatlanul a már létező kulturális intézményeket? s ez alapon és uton kiindulva kezdje-e meg honmentő működését társadalmi uton? Avagy ezektől eltekintve, teljesen önálló és független intézmény gyanánt lépjen fel az, a mely saját önálló, külön és új központot s központokat alakít úgy Kolozsvárt, mint a vidékeken is?

Szerény nézetem az volt, hogy: habár a tagok jelentkezése teljesen önálló és független legyen is attól, hogy valamely közművelődési intézménynek tagjai-e már vagy sem az illetők, mindazonáltal eleve figyelemzetendők lennének az illetők arra, hogy ha nemcsak mint pártolók (fizetők), hanem mint működők is belépnek, ki kell jelenteniök, hogy a közművelődésnek mely terén akarnak és fognak okvetlenül és kötelező mérvben is közreműködni az egyesület céljainak előmozdítására? Továbbá hogy oly helyen és oly célra, a hol és a melyre már létezik valamely megfelelő kulturális intézmény, pl. dalárda, műkedvelői társaság, olvasó-egylet, kaszinó, jótékony nőegylet stb., ha csak lehetséges, ne alakíttassék ezek helyett, vagy ezek mellett, avagy talán ezekkel szemben valamely más, ezekhez hasonló és ezekkel versenyző külön intézmény az E. M. K. E. nevében, hanem ezeknek alapszabályszerű csatlakozása eszközöltessék ki oly módon, hogy az illető intézmény tagjai által mondassék ki határozatilag, hogy a már létező avagy esetenleg czélunk megfelelően módosítandó alapszabály keretén belül csatlakozik az ő általuk már alakított és fentartott intézmény az E. M. K. E.-hez és hajlandó bizonyos megállapítandó szervezési szabály értelmében azzal

folytonos és állandó összeköttetésben állani s rendelkezésre bocsátani működését a kifűzött czélok elérésére.

Ez azonban — mint tudjuk, látjuk és érezzük — nem jutott érvényre, mivel ennek okszerint mulhatlan követelménye és föltétele lett volna az is, hogy ezen szervezési szabályzat akképen állapíttassék meg, miszerint az ugynevezett fiókegyletek választmányát városenként és vidékenként ezen már létező és jövőre létesítendő kulturintézmények (szakosztályok) főnökei és szaktitkárai alkossák az ő általuk saját kebelükből választandó helyi igazgatók és titkárok előlülése és vezetése mellett; s az E. M. K. E. központi választmányát pedig tisztán és kizárólag csakis ezen fiókválasztmányok igazgatói és titkárai együttesen, az ő általuk saját kebelükből választandó elnök, al-elnök s vezértitkár előlülése és vezetése mellett. Továbbá az egyesületnek nemcsak pénztfizető, hanem működő tagjai is lettek volna, a szerint; s köteles lett volna minden magát működőnek bejelentett tag a tervszerűen megállapított szakosztályok valamelyikéhez csatlakozni, s mihelyt a szakosztály tagjainak száma elegendő lett volna, illetőleg ha nem lett volna még megalakítva az, tényleg megalakítani azt és működni s ennek eredményét és czélját megállapítva, bejelenteni a fiókegylet választmányának, a mely pl. legalább is minden hóban egyszer mulhatlanul ülést tartana. S ez pedig a fiókegylet működését a helyi viszonyoknak megfelelően irányítva, annak eredményét és czélját a központi választmányának jelentené be, a mely pl. legalább is minden negyedévben tartana ülést.

Hozzáteztük ehhez — ha jól emlékszünk — még azt is, hogy a fiókegyletek igazgatóinak és titkárainak az egyesület érdekében teendő ezen utazásai olyan kötelességszerű és hivatalos jellegűek lennének, mint akár csak a katonai napos-tisztek és ügyeletesek megjelenése a kihallgatáson, s épen azért szükség esetében megtehetően díjaztatnék is az, lévén örökigazság az, hogy a tehetség és jóakarat s ügybuzgóság nem mindig jár együtt az anyagi módossággal is.

Akkor az egyletnek minden egyes tagja saját erejéhez és képességéhez mérten érvényesíthetne és kellene hogy érvényesüljön az il-

lető szakosztályban, értvén t. i. az ilyen szakosztályok vagy csoportok között megjegyzendő egyet a fizetni és pénztgyűjteni akaró tagok számára is, mint a milyenből áll tehát most ugyszólván az E. M. K. E. egész egyeteme. S minden szakosztály saját erejéhez és képességéhez, illetőleg az ő általa saját kebeléből választandó szaktfőnök és szaktitkár erejéhez és képességéhez mérten érvényesíthetné és kellene hogy érvényesítse magát a fiókegylet helyi választmányában; s végül minden választmány ugyanilyen módon a központiban.

Példának okáért: a brassómezei egyleti tagok bejelentették volna, hogy ők nemcsak fizetők, hanem többen részint mint dalárok, részint mint népnevelők és oktatók, részint mint felolvasók, irodalompartolók stb. stb. működő tagjai is akarnak lenni az egyesületnek s szakosztályonként összegyűlve megállapították volna, hogy ők már tartanak is fenn egy dalárdát, tanító-egyletet, tanári kört, olvasó-egyletet stb. Bejelentették volna tehát ezek után, hogy a már létező vagy netalán bizonyos irányban módosítandó alapszabályok keretén belül készek csatlakozni azok az E. M. K. E.-hez és annak rendelkezésére állani. S ennek folytán saját érdekeiknek és ügyeiknek megfelelő képviseltetése végett választottak volna — pl. a jelenlegi functionáriusok közül — 1—1 szaktfőnököt és szaktitkárt a fiókegylet megalakítása, vagyis a helyi választmányban leendő részvételre.

Ott ültek volna tehát minden hónapban együtt a dalárdából, tanári körből, néptanítók egyletéből, kaszinókból, nőegyletekből stb. kiküldöttek, választván pl. évenként egyszer helyi igazgatót és titkárt magoknak saját kebelükből, a kik aztán a központi választmányban tették volna az E. M. K. E. egész működési területére nézve kihatólag ugyanazt.*)

Igy akkor! De hogy most?! . . .

Erről talán máskor.

N. Gy.

*) Erre nézve csak azt jegyezzük meg, hogy a tanári kör s tantestület sehogy sem volna e keretbe vonható, mert egyrészt mindkettő a törvény által elrendelt intézmény, másrészt a tanári kör nem önálló testület, csak fiókkör.

Szerk.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Bene Miklós.

Szab' Ádám emléke
Átok lesz e földön,
S Bene Miklós neve
Áldott lesz örökön!

Csere alján gyűlve
Sok szomorú férfi:
Ki fog Bécsset szemben
Minket most megvédni? . . .
»Én mondom, én mondom,
Bene Miklós mondja:
Meghalunk, de Bach úr
Nem fog a járomba!« —
»Én mondom, én mondom;
Szabó főtiszt mondja:
Lázításért el vagy,
Bene Miklós, fogva!« —
Borzsován ősz galamb
Éjjel azt zokogja:
Lelkem fiam Miklós,
Hova letél, hova?
S esalogány sóhajtja:
Jó uram, hol kése?
S kis pacsirta kérdi:
Édes apó, élsz-e? . . .
Sir a kis harang a
Somlyai toronyban:
Jaj, jaj, Bene Miklóst
Megölték titokban! . . .
Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Szab' Ádám emléke

Átok lesz e földön, —
Bene Miklós neve
Áldott mindörökön!

Baráczy Sándor.

Gönczy Pál élete.

(Folytatás.)

Jertek tehát, kedves növendékek, ismerjétek meg e hajlott kora, de még most is daliás szép termetű, szelid e'özékeny modoru férfunak küzdelmes életét.

Gönczy Pál született H.-Szoboszlón 1817-ben decz. 26 án, mely év a többek között még két jelest adott a magyar hazának, Arany Jánost és Tompa Mihályt. Édes atyja városi tanácsos volt, kitől állhatatos akaratot örökölt, mely egész életén át jellemzi s gondos neveltetése kifejté benne azt a tisztánlátást, mely semmi körülmények között el nem hagyá. Elemi tanulmányait ott helyt Szoboszlón végezte s itt kezdte meg a 3. oszt. algymnáziumban a középisk. tudományok megismerését is. Ez iskolában tanult meg latinul, itt festette az első térképet, itt tanult még faragni, mindamellett elég ideje jutott arra is, hogy osztályának legkitűnőbb növendéke s tanulótársainak a leglelemnyesebb játszópajtása s előtornásza lehessen. A szoboszlói algymnáziumot végezve, odahagyta a családi tűzhelyet s Debreczenbe ment, hol a 6 ik oszt. befejezése után 2 évig bölcsészeti tudományokat hallga-

tott. Ez a két év megfelel ma a középiskolák 7—8. osztályának.

Itt is, mint Szoboszlón nemesak az iskola követelményeinek felelt meg mindig kiváló sikerrel, hanem a gyermekkorában elkezdett magánfoglalkozásait tovább folytatta: megtakarított pénzen esztergapadot s a festészethez szükséges eszközöken igyekezett magát tökéletesíteni a faragásban és a term. utáni festésben. Letévén az érettségi vizsgát, Biharmegye egy kis falujába ment tanítónak. Innen rövid idő múlva egy tekintélyes csa'adhoz lépett át nevelőül: e család körében feltalálta mindazt, a mire vágyott, föl a munkát, melyet lelkesedéssel végzett s a becsültetést, melyet minden dijnál többre tartott. Ugyancsak e faluban, Gálos-Petriben, élte le ifjusága pár esztendejét az a derék tanfőru is, kinek két művét a „Beszéd és ért. gyakorlatokat“ meg a „magyar nyelvtanát“ is jól ismeritek. E férfiu Nagy László volt, kivel s a környék több tanítóival ünnepeltünk gyakorta összejött s értekezett egyes nevelési kérdések felett. Nevelősködése alatt nagy gondot fordított az önképzésre: tanulmánya tárgyává tette a földrajzot, növény- és ásványtant, sőt igen érdeklődött az iránt is, hogy mi történik a gazdaságban.

Pölemlitém előtetek, hogy az első földgömböt Gönczy Pál e nevelősködése alatt készítette papirból s ezt mint a mostani magy. földtekék őseit, ma is kedves emlékeképen őrizi.

Brassó, május 11. (Országgyűlés) A képviselőház 9-iki ülése rövid volt. Baross Gábor miniszter a távirat, távbeszélő s egyéb villamos berendezésekről törvényjavaslatot terjesztett be, mely a közlekedési és igazságügyi bizottságokhoz utasított. Gajáry a kérések 7 ik sorjegyzékét mutatta be. Végül a kassa-oderbergi-, északkeleti- és magyar gácsországi vasutársaságoknak adandó állami biztosításról szóló törvényjavaslat fogadtatott el nagy többséggel harmadszori felolvasásban. A képviselőház pénzügyi bizottsága a szeszadó javaslattal foglalkozott s annak első szakaszát letárgyalta; a javaslaton két fontosabb változás történt, egyik mely a saját használatra való adómentes szeszfőzés engedményét a javaslatból törölte, a mire nézve a miniszterelnök kijelentette, hogy ragaszkodik az adómentes szeszfőzés megtartásához, mind azok részére, a kik azt saját használatukra eddig gyakorolták; a másik lényeges módosítás az, a mely által a gazdasági szeszgyáraknak adott bonifikáció 1, 2, illetve 3 frtról 2, 3, illetőleg 4 forintra emelkedett.

Bulgária.

A beállott kedvezőtlen időjárás következtében Ferdinánd herceg megváltoztatta uti tervét és Tirnovából egyenesen Ruscsukba utazott. Tirnovában a husvéti isteni tisztelet után a metropolita a következő beszédet tartotta: „Öt évszázad óta először történik, hogy bolgár uralkodó körünkben tölti a husvéti ünnepet és megjelenik csárjaink templomában. Isten, a jog és igazság megoltalmazója támogassa uralkodónkat és segítse őt arra, hogy Bulgáriát a helyes utra vezesse.” Erre a herceg következőleg válaszolt: „Esküt tettem arra, hogy Bulgáriát a történelemben kijelölt célhoz vezetem. Ismétlem ma ez esküt és újból kijelentem, hogy a bolgár néppel szemben elvállalt kötelezettségeimhez egész lelkemmel ragaszkodom és azok mellett tántoríthatatlanul meg fogok maradni. Ebben az épületben mondtam le mindenről és lettem bolgár; ebben az épületben jelentem ki önök előtt, hogy a mi a bolgár nép eszménye, az az én eszményem is: Bulgária függetlensége! Életemet ennek a szent ügynek szentelem. Kövessék uralkodójukat és isten segítségével Bulgária nagy, boldog és maradónan független lesz!”

A szerb határ közelében fekvő Tern prefektusa a következő táviratot intézte a kormányhoz: Egy huszonöt-harmincz tagból álló emigráns-csapat rablókkal egyesülve kísérletet tett, hogy a bolgár területre hatoljon be. A határőrség néhányszor lőtt a csapatra, mire ez a hegyek közé menekült. A következő éjjel Radomir közelében jelentkezett a banda, de a csendőrség szétkergette s ez alkalommal a banda néhány halottat és több sebesültet hagyott hátra. — Az ezredünnepély alkalmából a tisztek sajnálatukat fejezték ki Popov sorsa fölött, egyszersmind azonban helyeselték a kormány szigorú eljárását.

Mint a „Pester Correspondenz”-et Brüsseltől értesítik, alkalmasint az ottani osztrák-magyar követ gróf Chotek Bohuslav, ki a diplomáciai szolgálatban kitűnően kiállta a próbát s az udvarnál igen kedvelt, megy Londonba nagykövetnek, míg a brüsseli követi

állásra az osztrák-magyar monarchia jelenlegi belgrádi képviselője, gróf Khevenhüller fogna előléptettetni. Gr. Khevenhüller a belga királyi család által igen jól van i-merve s kinevezése mindenesetre szívesen fogadtatnék, jöllehet gróf Chotektől, ki a királyi családdal bensőségekben él, csak nagyon nehezen s nem szívesen vállalná meg.

Vizen és szárazon.

Budapest, 1888. május 10.

A képviselőház már elfogadta az észak-magyarországi vasutaknak további állami biztosítás nyújtása iránti állami biztosítás nyújtása iránti törvényjavaslatot. Udvarián, de határozottan, szenvedélyesség nélkül s ezért annál meggyőzőbb tárgyilagossággal czáfolta meg Baross közlekedési miniszter az ellenzék kifogásait s olvasta oda nekik s bocsátotta házi használatukra darabonként a bakokat, melyeket szenzáció s népszerűség utáni legújabb vadászatukon lőttek. — Megezfölhatlanul bebizonyította, hogy a kormány a vasutaknak amaz előleget adni, melyeket a kibocsátási kölcsönből magának vissza fog fizetni. nemcsak jogosult volt, hanem épen köteles, hogy továbbá ezen előlegek a költségvetésben és a zárszámadásokban évente szabályszerűleg elszámoltattak s az állami számszék szigorú ellenőrzésén kifogástalanul átmentek. A magyar s a velük szövetkezett osztrák bank, a Hitelintézet, Union-bank, angol osztrák bank, már legközelebb újabb magyar értéket fognak a piacra vinni s messze terjedő tevékenységi képességük segítségével kétség kívül el is adni. Vizen és szárazon bővítették fognak Baross éber szemei alatt a közlekedési eszközök, javítva a tökélyhez vitetnek a magyar államvasutak, a kassa-oderbergi, a magyar-gácsországi és az észak-keleti vasut kellőleg erősítettnek, a Vaskapu fel fog robbantani, a Duda szabaddá lesz téve a világforgalom számára, a féktelen folyamok jótékonyan meg lesznek zabolázva.

Minderre nézve tisztában vagyunk; a tőke bizalommal van Magyarország és kormánya iránt. Csupán két részletet érint a „Pester Correspondenz”. Először azon megütközésének ad kifejezést, hogy az angol-osztrák bank, melynek legelső vezetője Schlesinger Rudolf ur, Magyarországot pontosan ismeri s iránta melegen érző barátsággal van s melynek igazgató tanácsához tartozik dr. Falk Miksa, ezen nagy befolyású képviselő és publicista, — nem vesz gyakrabban részt magyar állami pénzügyi ügyekben. Másodszor csodálkozását fejezi ki azon legújabb „hajsza” felett, mely bizonyos bécsi lapok részéről a Vaskapu szabályozásának a magyar kormány által már végleg megállapított terve ellen inszenziroztatik.

Wex osztrák udvari tanácsos — így értesítenek kedves barátaink — hozzá intézett hivatalos felszólítás folytán felülvizsgálta az említett szabályozási tervet s azt technikailag hiányosnak a költségek tekintetében felényivel tulzottnak, szóval rossznak találta. Az egész nem egyéb silány vexációnál. Wex udvari tanácsos már évek óta aktivitáson kívül, a jól megérdemelt nyugalomban van. Egyetlen ember sem — legalább mérvadó ember nem — kérdezte az ő véleményét, s ha mégis véleményt mond, úgy az tisztán

egyéni. És tisztelet az udvari tanácsos ur szaktekin-télyének, de a magyar kormány által elfogadott terv az ő szakbeli fenségével egyenrangú forrásból származik s nemzetközi megállapodások alapján s a legnevezetesebb külföldi szakértők helyeslő véleményezése után lett megállapítva.

Mi a Vaskaput magunk-csinálta kulcsunkkal fogjuk kinyitani és semmiesetre sem fogjuk vexir-lakátnak nézni, melyhez a tolvajkulcsot a szomszédból vagy a külföldről kellene kölcsön kérnünk.

Román lapszemle

Azt hiszi a „Gazeta”, hogy a kolozsvári lapoknak s főleg a kormánypártiaknak valami igen nyomja a szívüket, de nem tartják eszéyesnek megmondani. Ma mégis megtudja az olvasó épen a Gazetából, hogy hol fáj, mi bajok van a kolozsvári lapoknak, nemcsak a szabadelvű, hanem az ellenzékieknek is.

„Egy idő óta — így folytatja — azzal töltik meg hasábjait, hogy nem bírnak a „román izgatókkal”. No lám, elég eszéyesek megmondani, hogy mi fáj nekik! Nagyon is érthetően és világosan beszéltek azok a kolozsvári lapok, úgy a „Kolozsvár” és „Ellenzék”, mint az „Erdélyi Híradó”. Elég megmondották, hogy a sajtóper nem gyógyítja meg az izgatókat, sőt vizet hajt malmukra s ebben a zavaros vízben aztán még inkább halásznak. Erélyesb eljárást sürgettek az izgatók ellen. Ezt ugyan megérthették Brassóban és Szébenben is.

A „Gaz.” ennek daczára azt hirdeti, hogy a kolozsvári lapok eszéyesek tartották, meg nem mondaní, hogy mi a bajok. Szerinte azt is meg kellett volna mondaniok, hogy a sajtó-zabadság megszorítását akarják s hogy a Tisza közlönye ezt már egy ízben emlegette is. Erre már aztán nagyot kell ám rikkantani illetéknépen: „Vajjon közel van-e már ez a megvalósításhoz, visszahozva magyar fordításban a Bach és Seldniczky korszakot?”

Sokat megértünk már, — de azt nem reméltuk, hogy még azt is megérjük, hogy a „Gazeta” a Bach korszakkal gúnyolódjék. Mi történik azzal, a ki a mérges növény bogyóját megeszi? Kérdelem közelebb egy vizsgán egy csángó leánykától a fűrészműzei községi iskolában. „Hát megparasztul” lőn a válasz. — Ezt a parasztul ígét úgy kell érteni, hogy „megbolondul, megtébolyodik.”

A ki a Bach korszak gyümölcséből evett akkor, midőn a mieink részint a száműzetés keserű kenyerét ették, részint börtönben sinledeztek, részint vértanúi halált szenvedtek; ma Bachchal, Seldniczkyvel gúnyolódik, arról is elmondhatná a csángó leányka, hogy megparasztult.

Ha valaha mégis megérjük azt, hogy a sajtó az erdélyi részekben megszorítottatik, a közszabadsággal együtt: emlékezzenek meg a „Gazeta” és „Tribuna” urai, hogy ezt nekik fogjuk köszönhetni s miattuk mi is lakolni leszünk kénytelenek. — Reméljük azonban, hogy addig még sok víz szalad az Olton, míg odaig jutnánk. A legszebb azonban az, hogy szerintök nem ők izgatnak, hanem a magyar lapok s főleg a kolozsváriak és ott is a kormánypártiak.

Miért nevezi a székely fréfából a csángót tal-

Nevelősködési ideje letelvé ismét, Debreczenbe ment, hogy magát tovább képezze. Itt ismerkedett meg 2 humánusan gondolkodó férfival, Karap Sándor törv. széki bíróval és Diószegi Sámuel nagykereskedővel. Mindketten tudomással bírtak arról, hogy Schweicz egyik kantonjában van egy oly iskola, mely az árva gyermekeket nemcsak tanítja, hanem dologra is neveli; olyan árvaház féle, melyről abban az időben a mi hazánkban vajmi keveset tudtak. Elhatározták tehát, hogy ők is állítanak fel egy ily árvaházat; egyik felajánlotta birtokát, a másik pénzét: Gönczy Pál nevelői tehetségét. Nagy vállalat volt ez különösen ünnepeltünk nézve, mert az intézet anyagi és szellemi vezetése voltaképp reá volt bízandó.

Az 1844-iki év telét megszakadás nélkül kézi munka tanulásával és gyakorlásával töltötte el: megtanulta az asztaloságot, a könyvkötést, a kosárfonást, furt, faragott, hogy leendő tanítványainak majd kezébe adhassa a legbiztosabb kenyérkereseti módot — a kézi ipart. A mondott év tavaszán aztán kiment Schweiczba Fellenberghez ennek hofwyli iskolájában tanulmányozva az árvaház berendezését, a növendékek foglalkoztatását, tanulmányaikat, bennlakásaik körülményeit s megismerkedett a szegény árvaházak történetével s meggyőződött arról, hogy azoknak története legalább is oly szép, oly magasztos, mint a milyen nemes az az önfeláldozás, a melylyel azt vezetik.

Szinte egy évi itt tartózkodás után visszatért ünnepeltünk, honába; hogy nemes barátjaival az árvaház eszméjét megvalósítsa; néhány hónap lefolyása

után az előbb említett derék Karap Sándornak Zeleméri pusztáján 12 árvával meg is nyitották a legelső új irányu magyar árvaházat. Itt aztán 3 éven át végtelen szorgalommal igyekezett ünnepeltünk, hogy az intézet, célját elérje: nemcsak az eddigi s általa is gyakorolt kézművességben, hanem a gazdaság és kertészetben, selyemhernyó tenyésztésben, a selyemlegombolyításban — e végre egy új motort is feltalált — oktatta növendékeit s ki tudja mennyire mehet ez intézet, ha nem jön édes hazánkra egy nagy vihar, mely aztán elsöpörte mindazt, mit annyi nemes kéz alkotott: jött a forradalom s jött az ellenség, mely Zelemért sem kímélte meg: felgyújtotta, elpusztította.

Nehéz szívvel hagyta ott a zeleméri romokat s hazáját szerető szíve sugallatára hallgatva, fegyvert fogott annak védelmére. A forradalom lezajlása után kicsiny családjával, feleségének a magyar anyák mintaképének, kisdud birtokára Kőji nevű faluba ment, hol a gazdaság üzése mellett a nemesi családok gyermekeit maga köré gyűjté s taníttatá; e nemes foglalkozások között keresett szórakozást és vigaszt a haza akkori szomorú állapotának súlyos napjai között.

Két év múlva Szőnyi Pál barátjának meghívására Pestre megy, hogy együtt állítsanak fel egy finevelő intézetet. Nagy szükség volt ám erre az intézetre, akkor magyar szellemű iskolák nem voltak a fővárosban; sereglett is oda tömegesen a magy. ifjúság — szépen virágzott intézetök, mert benne a legkiválóbb magyar tanerők tanítottak. 2 évi együttműködés után maga Gönczy is felállított egy hasonló iskolát, szövet-

kezve Török Pállal, a reformátusok későbbi nagynevű püspökével. Nem dicsérem ez iskolát, eleget mondom, ha felemlitem, hogy ez az iskola ma hazánk fővárosában egyike a legkiválóbbaknak; diszes palotája ott van a Kálvin-téren, közvetlenül a reformátusok temploma mellett. századokon át hirdetőndök, hogy a valóságos műveltség legszebb ékessége az embernek és még egyet hirdetnek, kedves növendékek, hirdetik azt is, hogy az erős akarat, a józan ész, párosulva a lelkesültséggel, csodat művelnek. Hogy is mondja Arany:

„Tudod mi az erő-akarat,
Mely előbb vagy utóbb, de győzelmet arat.”

Ünnepeltünk az általa felállított iskolának egészen 1867-ig volt igazgatója. Éjet-napot összetett, hogy intézete a budapesti és vidéki magyar ifjúságnak középútja legyen. A fontos igazgatói állás mellett a felsőbb osztályokban az ő kedvencz tantárgyait: a földrajzot és növénytant tanította; az e két tudományágban szerzett tapasztalatait leírta és kiadta, mint a leghasználhatóbb tankönyveket. Sok munkája mellett maradt elég ideje arra is, hogy egyházának is használ: az akkori hit- és egyházi lapokban fejtegette nevelési rendszerének elveit; különösen nevezetes az a cikksorozata, melyben éles vonásokban kijelölte a nép- és a középiskolák körét, s rámutat arra az eszközökre, melyek által ama cél elérhető, mit e két iskola maga elébe tűzhet.

(Vége következik.)

pasnak? Mert ez egy bocskornok való talpat lopott Brassóban, hol rajtakapták s a talpas titulus rajta ragadott. Ebben az állításban épen annyi igaz van, mint a „Tribuna“ és „Gaz.“ azon állításaiban, hogy a kolozsvári lapok a talplopók, ők meg az igazi jámbor eristinek. A csángókat talpasoknak hitták, mert talpon, azaz, mint gyalog határőrök védték a törösvári, tömösi, ó-sánczi szorosokat, aztán még Brassóvár sánczeit is, a mint ezt egyik derék brassói honfitársunk szépen leírta, a nélkül, hogy őt a tudós historikusok ez ideig megczáfolták volna.

A kolozsvári lapok is talpasok, mint a csángó nép volt századokon át, de nem a „Tribuna“ és „Gazeta“ érelmében, hanem a magyar állameszme szent harcának küzdelmében. Nem izgatnak azok, hanem védik a magyar állam létérdekeit itt bérczes hazarszünkben ma to'la, holnap, ha' ell szuronylyal, minden fajta ellenség ellen. A „Gazeta“ és „Tribuna“ az egységes magyar államot ostromolják, úgy a hogy tölük telik s federatív államot akarnának látni az ezer éves magyarság romjain. Kik tehát az igazi talpasok és a hamis talpasok? Kik mosolyognak magukban, midőn hallják, hogy a déli Kárpátok alatt lakó román katonakötelesek seregéstől kiszöknek a sorozás elől a méztermő(?) Romániába, míg a csángótalpasok u'odai már iskolás korukban büszkén forgatják a fapuskát és sorozásra egy lábíg előállanak.

Nem szorultak a kolozsvári lapok a mi védelmünkre. „Akarnám, ha jó egészségben találnám“, így köszönti a csángó azt, a kit szeret. Bizony mi is akarjuk, hogy a talpasok friss erőben, egészségben pábolják el minden nap a polyglotta talpasokat, a federatiune általpasait még ha ritter stiblikban parádéznak is Brassó és Szeben piaczaín, mert ma az a divat erre felé, hogy az általpas és ritterstiblisek ugyancsak forgatják a réztollat, Ungaria, szerintők Maghiaria igaz talpasai, védői ellen. A hideg tüstént kirázza őket, mi helyt azt olvassák valahol, hogy valamelyik svábfalu lakosai megmagyarosodván, bajuszt és szakállat eresztettek. Romániában az ilyen láz ellen tüstént ott van a gyógyszer is, a csomégások kezeiben. Nálunk lehet gunyt üzni ebből is, úgy el vannak nyomva az általpasok.

Mofur ungerescu, azaz magyar haszontalankodás ez a „Gazeta“ szerint. Mit tennének vele, ha Romániában így gunyolná a moldvai csángók románosítását? Kegyetlenül elpáholtatnák. Hát mi mit tegyünk vele? Szánjuk, hogy megparasztult. Czenkalji.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ 1887. évi működése.

(Vége.)

Egy posztó-szövő-iskola felállítása tárgyában még az 1886. év folyamán tett előterjesztést a kereskedelmi miniszteriumnak. Ezt a lefolyt évben is megújította.

A honvédelmi miniszteriumnak nagyobb mennyiségű katonai pokróczra lévén szüksége. Kezdeményezése folytán megalakult Nagy-Disznódon (Szeben megye) tiz ottani gyárosból álló szövetkezet, mely az egylet által pályázott és el is nyerte a kért szállítást, melyet a legnagyobb meglepedésre eszközölt.

Különösen nagy tevékenységet fejtett ki a választmány, illetve iroda a lefolyt évben szállítások elnyerése körül.

Több ízben maga az egyesület is szerepelt — természetesen a legcsekélyebb anyagi haszon nélkül — mint vállalkozó pályázó s sikerült is több kisebb-nagyobb szállítmányt az illetők számára elnyerni.

A lábbeli iparosok sanyaru helyzetének javítása képezte kiváló gondoskodása tárgyát.

Legujabban feltárva a szomorú helyzetet a maga valóságában, kérvényt intézett a honvédelmi, másrészt a közös hadügyminiszteriumhoz, kérve a brassói, szükségben lévő lábbeli iparosok és szijgyártók számára állami munkákat. Ezen kérvényeket másolatilag felterjesztette egyrészt a miniszterelnök, másrészt a kereskedelmi miniszter urakhoz, ott is ecsetelve a helyzetet, kérvén egyúttal az ügy siettetését és kedvező elintézésének kieszközölését. Ugyanezen kérvényt megküldte támogatás végett megyénk fíradhatatlanul tevékeny főispánja, gróf Bethlen András urnak s egyik választókerületünk országos képviselője, Maurer Mihály cs. k. kamarás urnak, kiben iparosaink érdekeik hatóság s buzgó előmozdítóját nyerték, a kik lehető melegen karolták fel az ügyet, mely ez idő szerint tárgyalás alatt áll még ugyan, de kedvező eredményt ígér, a mennyiben úgy a miniszterelnök ur, mint a kereskedelmi miniszter ur kiváló súlyt fektetnek ez ügyre s ily értelemben is keresték meg a hadügy- s a honvédelmi miniszter urakat. Ugyanezen kérvényt másolatilag pártolás végett a helyi hatóságnak is megküldte.

A huskérdésben a brassói mészárosok önkényes áremelése miatt szintén állást foglalt. Szándéka egy

husfogyasztó-szövetkezet alakítása volt. De minthogy ez egyrészt megemésztette volna az egylet legtöbb idejét, másrészt, ezen különben is igen nagy számban lévő iparág szaporítása kívánatosnak nem látszott, egyelőre, egy más megoldási mód reményében, lelett ezen eszméről s a marhabusznak az ipartörvény alapján történendő hatósági szabályozását kezdeményezte. Indokolt előterjesztést tett ez ügyben a városi tanács útján a városi képviselőnek, mely egyhangulag hozzájárulván ahhoz, kimondta a marhahús-árak hatósági szabályozásának égető szükségét.

Igen sok teendőt adtak neki a különféle kiállítások, melyeknél neki tevékeny szerepe jutott. Intézte a megye területén a deési, barczellonai, német-, palánkai, budapesti szerszám- s ujabban a pécsi kiállítás ügyeit. Az E. M. K. megkeresése folytán, — mely egyesület igen lekötöztetésre méltóan vise te magát vele szemben, ismertette és ajánlotta széles az országban, — rendezte az srdélyrészi iparczikkból a fővárosban rendezett bazár brassómegeyi ügyeit.

Ujabban a kereskedelmi muzeum keretén belül felállítandó állandó erdélyi tárlatnak brassómegeyi iparczikkel való ellátását is magára vállalta.

Ujabban a posztóipar terjesztésére mintegy 2000 felhívást küldt valamennyi törvényhatóság- s városhoz, közlekedési vállalatokhoz, intézetekhez, nagyobb kereskedőkhez s szabókhoz, másrészt a nálunk nagyban gyártott bocskorok meghonosítására ismét 500 felhívást bocsát ki valamennyi bányavállalathoz.

Irodája hivatalos órákkal bir s állandóan rendelkezésére áll a kereskedő- és iparos közönségnek, mely azt tényleg igen nagy mértékben veszi igénybe. A ui nyerstermény behozatott külföldről, csekély kivétellel mind az egylet útján eszközöltetett ki; a mi szállítási díj-visszatérítés történt, tulnyomó részben általa történt, (a mi több ezer frtra rug), gyári adómentesítések stb. mind általa eszközöltettek ki s. p. díjmentesen, mert az egylet semminemű illetéket vagy közvetítési díjakat nem szed, mi áltai tetemes megtakarításokat eszközöl az illetőknek.

Az egylet éber figyelemmel kísérte összes ipari mozgalmainkat, melyekről időről-időre kimerítő jelentéseket tett a kereskedelmi miniszteriumnak.

A választmány a legutóbbi időben igen fontos határozatot hozott, t. i. egy iparos-nyugdíj-alap létesítését, mely hivatva lesz, az iparos családját is a nyomortól megóvni.

Az iroda, illetve a titkár, az 1887. évben 1053 ügydarabot dolgozott fel, miben a titkárnak segítségével csak annyiban volt, hogy másolásra összesen 84 frt 50 krt fordított. E mellett minta-gyűjtemények százai küldettek szét az iroda által a lefolyt évben is és a titkár több fontosabb iparügyi utazást tett az egyleti pénztár megterhelése nélkül.

Mindezen működéséhez rendelkezésére állott 1019 frt 89 kr, miből 50 frt törzsbetét s még 50 frtot áthozott az egylet 1888-ra. A tagok létszáma 107.

Értesítés és felhívás.

A magyar dalárda igazgató választmánya tisztelettel értesíti a t. közönséget, miszerint:

a) a május hó 21-én, vagyis pünkösd 2-ik napján, d. u. 2 órakor a Nr. 1-ben tartandó banketten részt venni kívánók a részvételre feljogosító kártyát 1 frt 70 kron holnap vasárnap, azaz május hó 13-án d. e. 9—12 óráig a dalárda helyiségében kiválthatják.

b) Ugyanitt és ezen időben, váthatók a bankett alkalmára szóló karzati jegyek 20 kron.

c) Az ünnepi koncertre és táncmulatságra szóló belépti jegyek 1 frt 50 kr, 1 frt 80 kros árakban kizárólag csak T. László urak kereskedésében kaphatók.

d) A b. és c. pont alatti kártyákat a terem kicsinysége miatt meghatározott számban kellelven kibocsátani, a t. közönség e helyen is felhivatik, hogy idejekorán intézkedjék a jegyváltás iránt, nehogy aztán az igényeknek elég ne tétethessék.

e) Ha valaki, ki arra igényt tart, tévedésből meghívót vagy programot nem kapott volna, kérjük ez iránt Józsa Mihály egyleti titkár urhoz fordulni.

Brassó, 1888. május 11.

Hazafias tisztelettel

Az igazgatóság.

Helyi és vidéki hírek

Tisza Kálmán miniszterelnök a „Brassói iparegyesület“-hez következő leíratot intézte azon alkalmából, hogy az egyesület felterjesztette hozzá is évi jelentését: „Midőn a t. egyesületet mult évi működéséről szóló folyó évi 268. szám alatt megküldött jelentésének kézhez vételéről értesiteném, egyúttal biztosítom a t. egyesületet, hogy működését folytonosan a legnagyobb érdeklődéssel kísérem. Budapest, 1888. évi május hó 5-én. Tisza.

Operai előadás. A brassói férfi-dalegylet ma szombaton hozza színre Kreutzer Konradi híres operáját: „A granadai éji táborl.“ — Az előadás, mely rendkívül érdekesnek s élvezetesnek ígérkezik, nagy gonddal van előkészítve. A solokat Hiemesch Ida k. a., Hintz E., Orendi N., Stenner Fr., Zilliech H. és Pinker J. jónévű s a hatást már eleve biztosító műkedvelők éneklik. A jelmezek a bécsi opera mintái után készültek; az új díszleteket Lohse festette. A philharmoniai társulat a városi zenekart megerősítendő, szintén közreműködik. A költséges kiállítás miatt az operát többször fogják előadni, és pedig még f. hó 14., 15., 17. és 18-án. Előjegyzések ezen előadásokra Dressnandt könyvkereskedésében, Hiemesch V. urnál fogadtatnak el.

Állami iskolai majális. A brassói m. k. áll. középiskola, polgári- és elemi iskolák idei majálisa kedden, f. hó 15-én fog tartatni. Valóságos monstre-majális lesz, igazi magyar majális. Külön meghívók nem adatnak ki, a t. közönség ez uton hivatik meg.

Műkedvelői előadás. A brassói iparos ifjak egylete, ezen törekvő ifju egyletünk, holnap vasárnap f. hó 13-án műkedvelői előadást rendez a Vigadóban. Előadásra kerül: „A milimári“, népszínmű Almásy Tihamértól. Azon kitűnő siker után, melyet ezen derék egylet minden előadása aratott, kétség sem férhet ezen előadás sikeréhez. Ajánljuk a t. közönség legmelegebb pártfogásába.

A helyi érdekű vasut ügye ismét előbbre haladt egy lépéssel. A városi képviselőt szerdai ülésében hozzájárult a törvényhatósági közgyűlés által elfogadott utirányhoz s a megszavazott 80.000 frtra 4 1/2%-os kölcsön felvételét határozta. Ezzel már most a vasut-építés biztosítva is van s most már csak a szerződések megkötése van hátra.

Jubileumi vendégek. Dalárdánk 25 éves jubileumán képviseltetni fogják magukat, az eddig megnevezettek kivül: a Lugosi dal- és zene-egylet, a sepsiszentgyörgyi dalárda, a Kolozsvári konzervatorium, a négyfalusi tanítói dalkör, a k.-vásárhelyi tanítói dalárda, az országos magyar dalaregyesület központi választmánya, a „Zenelap“ szerkesztősége. Eddig bejelentett képviselők a dalárszövetség választmánya részéről Bartay Ede elnök, id. Ábrányi Kornél vezértitkár, a kolozsvári zene konzervatorium részéről dr. Hintz György egyetemi magán tanárintézeti elők, Magyarossy Gyula intézeti titkár és Velsér Lajos váltag. A „Zenelap“ szerkesztőségét Sághe József szerkesztő; a négyfalusi tanítói dalkört Bede Daniel elnök, Dánér Ábel, Pap János, Michaelis Lipót. A kolozsvári dalkört vezetni fogja dr. Finály Henrik egyetemi tanár és Peteley István másod elnök. A helybeli egyletek közül a „polgári kereskedelmi terület“ mint ipartársulat 8-, a magyar kaszinó 12-, a prot. nőegylet 6 taggal képviseltetik magukat míg a „kereskedelmi ifjak köre“ és az „Iparos ifjak önk. egylete“ testületileg jelennek meg az összes ünnepélyességeken.

Kincstári tárkocsi fog f. hó 21-én a helyi kir. postahivatalnál elárvereztetni. Kikiáltási ár 50 frt.

Az „Europa“ szálloda árverése. Brassó klastrom-utca 11. szám alatt levő, Bartha István és Rozalia tulajdonát képező, élénken látogatott Európa szálloda f. hó 16-án a helybeli telekkönyvi hivatalban árvereztetni fog, melynek kikiáltási ára 61,000 forint.

Az „Azienda“ biztosító társaság — melynek helybeli ügynöke s képviselője Halmen Károly ur lakik a Tehénpiacon — minden irányban loyális, gyors s kifogásolhatatlan eljárásáért mond nevezett társulatnak s helyi képviselőjének meleg köszönetet három helybeli — magát megnevezni nem akaró — károsult fél, kikkel szemben az intézet a képzelhető legfigyelmesebben járt el. Nehogy azonban ezen köszönet, — mert a nevek elhallgattatnak — talán rek-lámnak véssék, ezennel kijelentjük, hogy az illetők személyesen jelentek meg szerkesztőségünkben s így alkalmunk volt magukból az iratokból meggyőződést szerezni a társulat pontos eljárásáról. Ez különben már nem az első eset, melyben a társulat tisztességes eljárásáról meggyőződünk s így részünkről is csak ajánlatjuk bárkinek e társulatot. — A szerkesztőség.

Táviratok.

Budapest, május 12. (Eredeti távirat.) Kegli Pista híres sportman állítólag adósságok miatt apja családi birtokán agyonlőtte magát.

Berlin, május 12. (Eredeti távirat.) A „Kreuzzeitung“ azon feltűnő hirt közli, hogy Zovno helyőrsége 20,000 emberrel szaporítottik. — A császár a tegnapi napot jól töltötte s dolgozott is. Henrik herceg esküvője Hesen Irénnel május 24-én lesz.

Szófia, május 12. (Eredeti távirat.) Egy emigránsokból álló rablóbanda Fusvetkonál harcra keveredett a csendőrökkel; többen lettek megsebesülve, elfogatva és megölve. Hír szerint újabb bandák készülnek a betörésekre.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMENYEK.

Szám. 3956. — 1888.

Hirdetmény.

Brassó város tulajdonát képező, a'abb részletesen felsorolt bérlet-tárgyaknak a következő hat évi bérlet-tartamra való újbóli bérbeadására f. 1888. évi május hó 15-én, kedden, délután 3 órakor új versenytárgyalás fog tartatni a helybeli városi gazdasági hivatalban.

Ennélfogva felhivatnak a bérelni szándékozók, hogy 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat legkésőbb f. évi május hó 15-én, hétfőn, déli 12 óráig Brassó város gazdasági hivatali főnöke, Hintz Ernő úrnál benyújtsák.

Az ajánlatokhoz az ajánlott egy évi bérösszeg 10%-ának, mint óvadéknak, készpénzben vagy óvadékképes értékpapirrokkan kell mellékelve lenni.

Az ajánlatban világosan megnevezendő, mely tárgyra teszi az ajánlattevő ajánlatát; egyúttal tartalmaznia kell az ajánlatnak azon határozott kijelentést hogy ajánlattevő ismeri a pályázati szerződési feltételeket — melyek a versenytárgyalás napjaig a rendes hivatalos órákban bárki által megtekinthetők a gazdasági hivatal helyiségében — s hogy ezen feltételeknek magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlott bérösszeg az ajánlaton úgy számokban, mint betűkkel is világosan kiirandó.

A bérbeandó bérlet-tárgyak a következők:

1) A város tulajdonát képező, Lenszer 17. szám alatt lévő ház boltja; eddigi évi bérösszeg 820 frt.

2) A városi sörearnok; eddigi évi bérösszeg 3271 frt 50 kr.

3) A 4. számú holt helyiség az áruházban (Kaufhaus); — eddigi évi bérösszeg 240 frt.

4) Pincze a rózsapiacz 584. számú, a város tulajdonát képező házban; eddigi évi bérösszeg 12 frt.

Brassó, 1888. április hó 26-án.
(179.) 3 3 A városi tanács.

Friss töltésű

BORSZÉKI

szénsavdús ásványvíz

a
fő- és Kossuth-kúti forrásokból
kapható

LÁZÁR és WERZAR
főraktárosoknál Brassóban.

1 rekesz 50 literes palackkal 7 frt 30 kr,
1 " 50 fél-literes " 6 " 10 "
üres palack kioszerelésével 8 kr.

Árverési hirdetmény.

Helybeli kereskedő Szentiványi Soma úrnak esődványa, mely divat- és tapiserie-áru cikkekkel áll, az összes üzleti berendezéssel együtt, zárt ajánlat és nyilvános árverés útján folyó 1888. évi május hó 16-án délután 3 órakor az alólírt esődgondnok nagy-utczabeli 497. házszám a'atti ügyvédi irodájában el fog árvereztetni.

Az eladandó árucikkek és berendezési tárgyak a esődlettár 1—8475 tétel-számig összeírva, 17338 frt 91 kr. becsárt képviselnek; a bánatpénz ezen becsár 10%-a. Zárt ajánlatok ugyan 10% bánatpénz mellett f. é. május hó 15-én délutáni 5 óráig a esődgondnokhoz címezve beadhatók.

Az árverési feltételek, a esődlettár a esődgondnoknál, ugyszintén a tek. m. kir. törvényszéknél, a esődbiztos úrnál délelőtti a hivatalos órák alatt betekintheők; a venni szándékozók az árucikkeket és üzleti berendezéseket a bolti helyiségben a esődgondnok közbenjárásával megsemlélhetik. —

Brassó, 1888. április hó 30-án.
Mayer József,
(183.) 3-3 kir. tanácsos mint esődgondnok.

Szám 1509. — 1887. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszoí kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, mi szerint *Tufa Vasília* végrehajtatónak *Tericze Nikolae* végrehajtást szenvedő elleni 14 frt. és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a hosszu-aszoí kir. járásbíróság területén fekvő Keszler községi 47. számú telekjegyzőkönyvben A + 3—10, 12. rendszám alatt foglalt s *Tericze Nikolae* tulajdonát képező és összesen 305 frtra becsült ingatlanokra az egyenkénti becsérték mint megállapított kikáltási árban az egyenkénti árverést e'rendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888. évi május hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor *Keszler* község házánaí megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 181. évi LX. törv.-czikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo'gáltatni.

Hosszuaszoí, 1887. december 10.
A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága.
Kelemen,
(169.) 1—1 kir. járásbíró.

Szám 142./1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy jakabfalvi *Neumann Helena, Amália és Ignác* végrehajtatónak prázsmári *Stingáts Juon* (képviselve ügygondnok *Cape-sius Gusztáv* nagy-sinki ügyvéd által) és *Stingáts Mária* végrehajtást szenvedők elleni 49 frt 80 kr. hátralekos tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbíróság területén lévő Prázsmár község határánaí fekvő, a prázsmári 391. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—30 rendszámok alatt felvett ingatlanokra az árverést 412 frtban ezennel megállapított kikáltási árban e'rendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi május hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor *Prázsmár* község házánaí megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-

pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéseéről kiállított szabályszerű elismervényt átszo'gáltatni.

Nagy-Sink, 1888. február hó 8-án.
A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága:
Csernea,
(188.) 1—1 kir. aljárásbíró.

Szám 625. — 1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy réteni *Logyin Zacharie és neje Iliana* végrehajtatónak réteni *Csojika Zacharie és neje Maria* végrehajtást szenvedők elleni 39 frt 39 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbíróság területén lévő, a réteni határon fekvő, a réteni 432. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—28. rendszámok alatt bejegyzett ingatlanokból *Csojika Zacharie* és nejét *Mariát* illető felerész íi letményére az árverést 365 frt 37 krban ezennel megállapított kikáltási árban e'rendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi május hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor *Réten* község házá-

nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is el adatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszo'gáltatni.

Köhalom, 1888. március hó 17.
A kir. járásbíróság telekkönyvi hatósága.
(150.) 1 1 Végh Albert, kir. j. bíró.

Manasse Frida

szül. Béli

Bécsben oklevelet nyert bába
lakik felső-várutczá 212. sz. a.
ajánlja magát tisztelettel.

AZ „ALBINA”

(13-a) 21—

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

átvesz takarék-betéteket 5%-ra minden adólevonás nélkül, ha a betét legalább 3 hónapra történik.

Ily betétek visszafizetése 500 forintig felmondás nélkül történik; nagyobb betéteknél s ha esetleg a pénztár állása a haladéktalan visszafizetést nem engedné, megegyezés szerinti felmondás igényeltetik.

Három hónál rövidebb időre szóló betétek, vagy rövid idejű felmondásuk 4½%-kal kamatoztatnak.

Avista, minden felmondás nélküli betétek, bármely összegig, 3½%-kal kamatoztatnak.

A legkisebb betét 50 krajczár.

Január s július 1-én a kamatok tőkésítettnek.

A kamat-adót az összes betétek után az intézet fizeti.

A kamatozás a betévest követő nappal kezdődik, s megszűnik a visszafizetés előtti nappal, azon megszorítással azonban, hogy csak oly betétek kamatoznak, melyek legalább 14 napig fekszenek az intézetnél.

Kölesönös megegyezés alapján betétekre más feltételek is állapíthatók meg.

Betét-felmondások, valamint visszavételek posta útján is történhetnek, melyek az intézet részéről postafordultával intéz tetnek el.

A betétek akár egy név, akár egy tetszés szerinti megjelölésre eszközölhetők, akár pedig úgy is intézhetők, hogy csak bizonyos meghatározott időben (pl. valamely eseménynél, mint nagykorúság, házasság stb.) fizetendők ki.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fiókéntézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.

Fölszerezve a legujabb műszaki segédgépekkel, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy kifogástalan



Ö R L E M É N Y E K E T



állítok elő, mely érteményeimet ajánlom a nagyérdemű közönségnek. — Ezenkívül

hüvelyes vetemények raktáron vannak mindig.

Szíves támogatást kérve, biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy igyekezni fogok úgy az áru minőségével, — mint az árakkal is kielégíteni. — Kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.